

Onmiddellijke werking van nieuw inhoudelijk recht

Tussentijds Bericht Vreemdelingen-circulaire (TBV 2001/32)

Aan:

– de Korpschefs Politieregio's
– de Staf van de Koninklijke
Marechaussee

i.a.a.:

– de Procureurs-Generaal

Onderdeel: Directie Beleid

Datum: 10 oktober 2001

Ons kenmerk: 5093984/01/IND

Code: TBV 2001/32

Vindplaats: EDS Raadplegen, trefwoord: 'overgangsrecht; hardheidsclausule; beperking; nareistermijn; ambts-halve wijziging'

Geldig van/tot: Dit TBV treedt in werking met ingang van de dag na publicatie in de Staatscourant en werkt terug tot en met 1 april 2001. De geldigheid ervan loopt af een jaar na de publicatie in de Staatscourant.

Onderwerp: Onmiddellijke werking van nieuw inhoudelijk recht; Betekenis art. 3.103 Vreemdelingenbesluit 2000; overgangsrecht; Inherente afwijkingsbevoegdheid; andere beperkingen/verblijfsdoelen dan artikel 3.4 Vreemdelingenbesluit 2000 vermeldt; nareis tussen drie en zes maanden; ambtshalve wijziging van de vergunning

1. Inleiding

Sinds de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 is binnen met name de IND behoefte ontstaan om nadere uitleg over het materieel, d.w.z. inhoudelijk toepassen van de regels van de Vreemdelingenwet 2000 op aanvragen die per 1 april 2001 in behandeling waren en op de behandeling van bezwaarschriften die per die datum aanhangig waren.

Met dit TBV wordt beoogd daarover duidelijkheid te verschaffen, zowel wat betreft de inhoudelijke beoordeling van bedoelde aanvragen als bezwaarschriften. Derhalve ligt in dit TBV een zwaar accent op de toelichting.

Voorts zijn vanuit de uitvoeringspraktijk vragen gerezen over de juiste

toepassing van de hardheidsclausule, vermeld in artikel 3.71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit 2000, de toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid, bedoeld in artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht, en de handelwijze in geval van aanvragen of verzoeken tot het verlenen van een verblijfsvergunning onder een beperking, voor een doel, dat niet voorkomt in artikel 3.4

Vreemdelingenbesluit 2000. Met name ook hoe daarbij ware te handelen in het kader van het overgangsrecht.

Met betrekking tot die kwesties wordt met dit TBV beoogd zowel duidelijkheid als een éénvormige wijze van afdoening (behandeling) te bevorderen.

Achtereenvolgens komen aan de orde het overgangsrecht en de betekenis van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit 2000 (paragraaf 2), toepassing van de hardheidsclausule (par. 3), toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid (par. 4), verzoeken tot het geven van een beperking die geen verband houdt met één der verblijfsdoelen van artikel 3.4 Vreemdelingenbesluit 2000 (par. 5) en de werkwijze indien wordt gevraagd om een verblijfsvergunning regulier zonder beperking (par. 6).

Verder komt aan de orde hoe om te gaan met aanvragen van echtgenoten en minderjarige kinderen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, die zijn ingediend tussen drie en zes maanden nadat aan de hoofdpersoon op basis van de Vreemdelingenwet 1965 toelating als vluchteling is verleend (par. 7).

Tot slot wordt vermeld hoe om te gaan met aanvragen tot verlenging van een verleende verblijfsvergunning onder een gegeven beperking in gevallen waarin niet langer aan de beperking wordt voldaan waaronder de vergunning is verleend, maar mogelijk wel aan de voorwaarden voor verlening van een vergunning onder een beperking voor een ander verblijfsdoel: ambtshalve wijziging van de verblijfsvergunning (par. 8).

2. Betekenis art. 3.103 Vreemdelingenbesluit 2000 in het kader van het overgangsrecht

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingen-circulaire 2000 B1/5.5

Betekenis artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit

De nieuwe, inhoudelijke regels van de Vreemdelingenwet 2000, het Vreemdelingenbesluit 2000 en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 zijn ingevolge het zogenoemde onmiddellijkheidsbeginsel per 1 april 2001 met onmiddellijke ingang van toepassing. Dit geldt zowel voor aanvragen in eerste aanleg die op of na 1 april 2001 worden ontvangen als aanvragen in eerste aanleg die per 1 april 2001 reeds waren ontvangen, waarop nog niet is beslist.

Het onmiddellijkheidsbeginsel brengt tevens met zich mee dat de nieuwe inhoudelijke regels ook moeten worden toegepast op nieuwe bezwaarschriften en de bezwaarschriften die op 1 april 2001 reeds waren ontvangen, maar waarop nog niet is beslist. De uitzonderingen daarop zijn door middel van overgangsbepalingen opgenomen in Hoofdstuk 9 van de Vreemdelingenwet (artikel 116 Vreemdelingenwet), alsmede Hoofdstuk 9 van het Vreemdelingenbesluit (artikelen 9.1 tot en met 9.10 Vreemdelingenbesluit).

Artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit is geen bepaling van overgangsrecht per 1 april 2001, ondanks dat daarmee is gecodificeerd de in het vreemdelingenrecht geldende uitzondering op het onmiddellijkheidsbeginsel. Dit artikel is bedoeld voor toekomstige wijzigingen.

De plaatsing in Hoofdstuk 3 duidt erop dat het een procedurele bepaling betreft die niet behoort tot het overgangsrecht, dat immers is neergelegd in Hoofdstuk 9, waar geen bepaling met vergelijkbare strekking is opgenomen. Bovendien is de werking van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit

beperkt tot reguliere zaken, aangezien in hoofdstuk 3, afdeling 5 Vreemdelingenbesluit geen vergelijkbare bepaling is opgenomen.

Bovendien kan door middel van een lagere regel zoals het Vreemdelingenbesluit niet de werking van een hogere regel, de Vreemdelingenwet, ongedaan worden gemaakt.

Het is dus niet mogelijk om, met verwijzing naar artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit, op de op dit moment in behandeling zijnde aanvragen en bezwaarschriften in reguliere zaken voor de vreemdeling gunstiger te beslissen dan de Vreemdelingenwet en daarbij behorende lagere regelgeving voorschrijft.

3. Toepassing hardheidsclausule bij ontbreken machtiging tot voorlopig verblijf en bij ontbreken vrijstellingsgrond

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt gewijzigd.

Vreemdelingencirculaire 2000 B1/2.2.1

Indien de vreemdeling een – gemotiveerd – beroep doet op de hardheidsclausule (art. 3.71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit) en dat – zo mogelijk met bewijsstukken onderbouwde – beroep de korpschef gegrond voorkomt, vraagt de korpschef door middel van formulier M63 ter zake om een bijzondere aanwijzing, gelet op mogelijke precedentwerking.

De tekst van paragraaf B1/2.2.1 wordt aansluitend aangevuld als volgt.

Het is – net als onder de werking van artikel 16a Vreemdelingenwet (oud) – de bedoeling dat van de bevoegdheid om tot toepassing van de hardheidsclausule over te gaan alleen gebruik wordt gemaakt in zeer bijzondere gevallen. Onder de Vreemdelingenwet is het wel mogelijk om categorieën vreemdelingen onder de werking van de hardheidsclausule te brengen.

Er is in ieder geval geen sprake van een zeer bijzonder geval, indien betrokkene:

- a. stelt dat aan een of meer vrijstellingsvereisten slechts op een onderdeel niet is voldaan;
- b. stelt dat aan alle voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning

voor het gestelde verblijfsdoel is voldaan, afgezien van het machtiging tot voorlopig verblijf-vereiste;

c. het beroep niet heeft gemotiveerd;

d. het gemotiveerde beroep – hoewel mogelijk – niet met relevante stukken heeft onderbouwd binnen een daartoe gestelde termijn;

e. asielgerelateerde gronden aanvoert (dergelijke gronden worden alleen in het kader van een asielaanvraag beoordeeld);

f. als asielzoeker is uitgeprocedeerd;

g. stelt dat terugkeer naar het land van herkomst redelijkerwijs niet kan worden verlangd en dat – hoewel mogelijk – niet binnen een daartoe gestelde termijn met stukken heeft onderbouwd;

h. aangeeft dat noodzakelijke, medische behandeling aan terugkeer – ten einde een machtiging tot voorlopig verblijf te verkrijgen – naar het land van herkomst in de weg staat, maar niet heeft aangetoond dat sprake is van een medische noodsituatie; of

i. niet ontoerekenbaar, niet-tijdig en na afloop van een redelijke termijn – meer dan zes maanden na afloop van een eerder verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd – om verlening of wijziging ervan of om verlening van een verblijfsvergunning heeft gevraagd.

4. Inherente afwijkingsbevoegdheid (toepassing art. 4:84 Algemene wet bestuursrecht)

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingencirculaire 2000 B1/4.4

Inherente afwijkingsbevoegdheid

Ingevolge artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou kunnen hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

Aan de toelichting op artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht is het volgende ontleend.

In normale gevallen behoort niet van een beleidsregel te worden afgeweken. Een structurele afwijking in normale, door de beleidsregel voorziene, gevallen betekent namelijk een materiële

wijziging van de beleidsregel. Uit het oogpunt van rechtszekerheid moet die niet via een afwijking van de beleidsregel geschieden, maar middels een overeenkomstig artikel 3:42 Algemene wet bestuursrecht bekend te maken wijziging van de beleidsregel. Een incidentele afwijking in een normaal geval komt al snel in strijd met het gelijkheidsbeginsel. In bijzondere gevallen kan een afwijking van een beleidsregel noodzakelijk zijn.

Deze situatie moet overigens wel worden onderscheiden van het geval waarin alsnog is aangetoond dat aan de (alle) voorwaarden is voldaan. Het gaat immers om een geval waarin de beleidsregel niet ‘past’.

Het vorenstaande betekent dat alleen in bijzondere gevallen een beslissing anders dan conform de beleidsregel plaats behoort te vinden. In bezwaar speelt de inherente afwijkingsbevoegdheid ook een rol.

Artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht heeft uitsluitend betrekking op beleidsregels en daarom niet op algemeen verbindende voorschriften, zoals de Vreemdelingenwet, het Vreemdelingenbesluit en het Voorschrift Vreemdelingen.

Aangezien bij de totstandkoming van de Vreemdelingenwet en aanverwante regelgeving veel beleidsregels tot algemeen verbindend voorschrift zijn verheven, is de toepassing van de inherente afwijkingsbevoegdheid drastisch beperkt.

Indien de korpschef oordeelt dat sprake is van een bijzonder geval en dat sprake kan zijn van onevenredige gevolgen of nadeel, legt de korpschef de aanvraag voor aan het desbetreffende regiokantoor van de IND, waarna de IND namens de Staatssecretaris van Justitie beslist.

5. Verzoeken om aan een verblijfsvergunning een beperking te verbinden die geen verband houdt met de verblijfsdoelen van artikel 3.4 Vreemdelingenbesluit 2000

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingencirculaire 2000 B1/2.1.1

Andere beperkingen dan in artikel 3.4, eerste lid, Vreemdelingenbesluit
Ingevolge artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet kunnen verblijfs-

vergunningen voor bepaalde tijd alleen onder een beperking verband houdende met het verblijfsdoel worden verleend en is verlening van een zodanige verblijfsvergunning zonder beperkingen niet mogelijk.

In artikel 3.100 Vreemdelingenbesluit, handelend over de wijziging van de beperking, komt tot uiting de regel van de Vreemdelingenwet dat er aan de verlening van een verblijfsvergunning altijd een daartoe strekkende aanvraag vooraf gaat (uitzondering daarop zijn de in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit aangewezen verblijfsvergunningen die ambtshalve verleend kunnen worden).

Met de aanvraag stelt de vreemdeling het kader voor de besluitvorming. Op de aanvraag moet worden beschikt zoals zij is ingediend en er mag niet iets anders worden toegewezen of afgewezen dan is aangevraagd. Indien de wijziging dermate gering is, dat redelijkerwijs niet meer van een wijziging gesproken kan worden, hoeft geen nieuwe aanvraag te worden ingediend. In een dergelijk geval kan de beperking dus wel anders luiden dan hetgeen is aangevraagd. In de Nota van Toelichting op het Vreemdelingenbesluit is het voorbeeld gegeven van de aanvraag om een verblijfsvergunning voor verblijf bij een partner, met wie de vreemdeling tijdens de behandeling van de aanvraag in het huwelijk is getreden.

De verblijfsdoelen waarvoor verblijf kan worden verleend zijn omschreven in artikel 3.4, eerste lid, Vreemdelingenbesluit en deze zijn nader uitgewerkt in het B-deel van de Vreemdelingencirculaire. De opsomming in artikel 3.4 Vreemdelingenbesluit is niet limitatief. In het derde lid van dit artikel is de bevoegdheid van de Minister van Justitie neergelegd om een verblijfsvergunning te verlenen onder een beperking, die niet in het Vreemdelingenbesluit is geregeld. Van deze bevoegdheid, die overigens ook categoriaal kan worden toegepast, zal terughoudend gebruik worden gemaakt.

De in het derde lid gegeven bevoegdheid ziet niet op situaties, waarin de vreemdeling in Nederland wil verblijven op een grond die wel in het Vreemdelingenbesluit is opgenomen, maar aan een of meer van de voorwaarden niet wordt voldaan. In een dergelijke situatie wordt de ver-

bleijfsvergunning als regel niet verleend.

Gelet op het uitgangspunt om van bedoelde bevoegdheid terughoudend gebruik te maken, gelet op mogelijke precedentwerking en in het belang van de noodzakelijke coördinatie is de hieronder vermelde werkwijze vastgesteld.

Indien de vreemdeling verblijf vraagt voor een doel dat niet voorkomt in artikel 3.4, eerste lid, Vreemdelingenbesluit – en ook niet in de Vreemdelingencirculaire of een geldig TBV – geldt het volgende:

- a. de korpschef beziet of de vreemdeling het waarom en de noodzaak van het andere verblijfsdoel dan wel de andere beperking heeft vermeld;
- b. de korpschef beziet of de vreemdeling een en ander met gegevens en bescheiden heeft onderbouwd overeenkomstig 4.1.1.8;
- c. de korpschef legt de aanvraag voor aan het desbetreffende regiokantoor van de IND, indien hij van mening is dat er een noodzaak bestaat om een verblijfsvergunning te verlenen voor het gevraagde verblijfsdoel dan wel onder de gevraagde beperking;
- d. de IND beslist vervolgens namens de Staatssecretaris van Justitie op de aanvraag.

Bij de beslissing op de aanvraag wordt overigens niet getreden buiten de toelatingsgronden van artikel 13 Vreemdelingenwet.

6. Aanvragen tot het verlenen van een vergunning tot verblijf zonder beperking

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingencirculaire 2000 B1/5.6

Vergunning tot verblijf zonder beperkingen

Verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd zonder beperking is ingevolge artikel 14, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 niet mogelijk, maar het zal niettemin vóórkomen dat nog moet worden beslist op aanvragen tot het verlenen van een vergunning tot verblijf zonder beperkingen.

Indien moet worden beslist op een aanvraag die is ontvangen voor 1 april 2001 of op een bezwaar gericht tegen de weigering om een dergelijke

aanvraag in te willigen, wordt per brief aan de vreemdeling (althans diens gemachtigde) meegegeeld dat het als gevolg van de inwerkingtreding van de Vreemdelingenwet 2000 niet langer mogelijk is een vergunning tot verblijf zonder beperkingen te verlenen en wordt bij die brief verzocht binnen een in die brief bepaalde termijn het verblijfsdoel aan te geven en dat met gegevens en bescheiden te onderbouwen, met het oog op eventuele verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Betrokkene dient erop te worden gewezen dat hij of zij in beginsel dient te kiezen uit de verblijfsdoelen van artikel 3.4, eerste lid, Vreemdelingenbesluit. Indien betrokkene een ander verblijfsdoel wenst dan in artikel 3.4, eerste lid, Vreemdelingenbesluit vermeld of de Vreemdelingencirculaire of een geldig TBV, geldt het vermelde in 2.1.1.

Indien betrokkene echter geen verblijfsdoel aangeeft, stelt betrokkene niet (alsnog) een kader voor de besluitvorming. De toelatingsgrond ‘klemmende redenen van humanitaire aard’ is naar zijn aard niet als een verblijfsdoel aan te merken. Indien voorts op grond van de aanwezige stukken geen grond kan worden gevonden tot ambtshalve verlening van een vergunning als bedoeld in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit over te gaan, wordt de aanvraag afgewezen en eventueel bezwaar om dezelfde reden als regel kennelijk ongegrond verklaard.

7. Nareis tussen drie en zes maanden

De tekst van hoofdstuk B2 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingencirculaire 2000 B2/1.1.1

Ingevolge artikel 29, eerste lid, onder e, Vreemdelingenwet komen de echtgeno(o)t(e) en minderjarige kinderen van vreemdelingen die in het bezit zijn van een asielvergunning voor bepaalde tijd eveneens in aanmerking voor een zodanige vergunning indien zij gelijktijdig met deze vreemdeling Nederland zijn ingereisd dan wel zijn nagereisd binnen drie maanden na verlening van de verblijfsvergunning aan de hoofdpersoon.

Tot 1 april 2001 bestond een dergelijke mogelijkheid van gezinshereniging

bij vreemdelingen die hier te lande waren toegelaten als vluchteling eveneens. Deze mogelijkheid was als beleidsregel neergelegd in de Vreemdelingencirculaire 1994. In de beleidsregel werd een zogenoemde redelijke termijn voor nareis gehanteerd die in de praktijk is ingevuld met zes maanden.

Het materiële recht van de Vreemdelingenwet 2000 heeft als regel onmiddellijke werking. Zie in dit verband ook B1/5.5. Ten aanzien van de aanscherping van het nareiscriterium (van zes naar drie maanden) is geen overgangsregeling in de Vreemdelingenwet opgenomen.

Voor vreemdelingen die zich met deze aanscherping geconfronteerd zien, is besloten alsnog een voorziening te treffen, gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

In het kader van de hieronder uitgewerkte regeling kan een vreemdeling in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging, indien:

- het betreft de echtgeno(o)t(e) en/of de minderjarige kinderen;
- de hoofdpersoon vóór 1 april 2001 in het bezit is gesteld van een A-status (die inmiddels is omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd);
- de aanvraag om gezinshereniging (aanvraag machtiging tot voorlopig verblijf of aanvraag verblijfsvergunning dan wel de asielaanvraag) is ingediend tussen de drie en zes maanden nadat de hoofdpersoon in het bezit is gesteld van een A-status en uiterlijk vóór 1 juli 2001.

Vreemdelingen die in aanmerking komen voor verblijf op basis van de onderhavige regeling worden derhalve niet in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder e, Vreemdelingenwet.

Beoordeling

Aanvragen van vreemdelingen, die onder deze regeling vallen, worden getoetst aan de voorwaarden zoals omschreven in C1/4.6 en C5/23, afgezien van de nareistermijn van drie maanden.

Bij inwilliging van de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf dient de vreemdeling erop te worden gewezen dat hij zich na inreis in

Nederland bij de bevoegde korpschef moet melden om daar een aanvraag in te dienen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging. Gelet op het gestelde in artikel 3.10, eerste lid, onder a, Voorschrift Vreemdelingen, is de korpschef bevoegd deze verblijfsvergunning te verlenen namens de Staatssecretaris van Justitie. Het legesvereiste geldt onverkort.

Tevens geldt voor deze categorie vreemdelingen dat de aanvraag tot het verlenen van deze verblijfsvergunning niet wordt afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf, voor zover nodig, met toepassing van artikel 3.71, vierde lid, Vreemdelingenbesluit.

Ook in die gevallen geldt het legesvereiste onverkort.

Nadat in dit kader een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend is het gestelde in de hoofdstukken B1 en B2 onverkort van toepassing.

8. Ambtshalve wijziging van de vergunning

De tekst van hoofdstuk B1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 wordt als volgt aangevuld.

Vreemdelingencirculaire 2000 B1/2.1

Ambtshalve wijziging van de vergunning

In artikel 14, eerste lid, onder c, Vreemdelingenwet is de bevoegdheid neergelegd van de Minister van Justitie om een verblijfsvergunning ambtshalve te wijzigen wegens veranderde omstandigheden.

Van de bevoegdheid om een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd ambtshalve te wijzigen wegens veranderde omstandigheden wordt geen gebruik gemaakt.

Als regel van de Vreemdelingenwet geldt dat er aan de verlening van een verblijfsvergunning altijd een daartoe strekkende aanvraag vooraf gaat (uitzondering daarop zijn de in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit aangewezen verblijfsvergunningen die ambtshalve verleend kunnen worden). Dat geldt ook voor verlenging van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd en tevens voor wijziging van een zodanige verblijfsvergunning.

Gelet op artikel 3.100 Vreemdelingenbesluit is, in gevallen waarin de vreemdeling hangende de besluitvorming op een aanvraag een ander verblijfsdoel nastreeft, sprake van wijziging van het verblijfsdoel, waarvoor een nieuwe aanvraag moet worden ingediend bij de korpschef.

In gevallen waarin de vreemdeling een ander verblijfsdoel nastreeft dan waarvoor hij verblijf heeft gevraagd, is er geen ruimte om ambtshalve een verblijfsvergunning te verlenen voor een ander doel, dan waarom is gevraagd, gelet op hetgeen in B1/2.2.1 is vermeld (er moet op de aanvraag worden beslist zoals deze is ingediend en er mag niet iets anders worden toegewezen of afgewezen dan waarom is gevraagd), met uitzondering van verblijfsvergunningen als bedoeld in artikel 3.6 Vreemdelingenbesluit die ook zonder daartoe strekkende aanvraag kunnen worden verleend.

Indien aan de vreemdeling reeds een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd is verleend, maar er sprake is van veranderde omstandigheden, dient de vreemdeling een aanvraag tot wijziging van de vergunning of verlening van een verblijfsvergunning in te dienen, onder een beperking verband houdend met het nieuwe verblijfsdoel.

In gevallen waarin de vreemdeling een aanvraag om verlenging van de verblijfsvergunning heeft ingediend, maar blijkt dat niet langer aan de daaraan verbonden beperking wordt voldaan, althans een ander verblijfsdoel wordt nagestreefd, wordt daarom niet (alsnog) ambtshalve aan de voorwaarden voor het nieuwe doel getoetst.

In die gevallen wordt de vreemdeling er bij de beschikking op de voorliggende aanvraag op gewezen dat het nieuwe verblijfsdoel niet is meegewogen bij de beslissing op de aanvraag, althans dat ter zake van dat nieuwe verblijfsdoel een aanvraag tot het wijzigen of verlenen van een verblijfsvergunning bij de korpschef kan worden ingediend.

Uiteraard geldt dit niet indien de wijziging dermate gering is dat redelijkerwijs niet meer van een wijziging kan worden gesproken, met name in het geval de vreemdeling verlenging heeft gevraagd van de verblijfsvergunning die hem is verleend voor verblijf bij partner en hij inmiddels met die partner is gehuwd.

Van de bevoegdheid om een verblijfsvergunning ambtshalve te wijzigen wordt wel gebruik gemaakt indien intrekking van een verleende verblijfsvergunning voor bepaalde tijd aan de orde is wegens het verstrekken van onjuiste gegevens, maar internationale verplichtingen aan verblijfsbeëindiging in de weg staan, als bedoeld in B1/2.2.9.

Tot slot

Voor zover van toepassing zal het bovenstaande zo spoedig mogelijk in een aanvulling op de Vreemdelingen-circulaire worden verwerkt.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie-
en Naturalisatiedienst,
H.W.M. Schoof.*